Ч. 220 (14.117). Львів, вівторок 20. серпня 1935. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

До відома громадянства

в справі задаткових кредитів для рільників.

Справа задаткових кредитів зацікавила наших рільників, для яких вони призначені, як також наші кредитові установи, зокрема кредитові кооперативи, що мають ці кредити розпровадити на властиві, призначені місця. Тому хочу дати деякі вияснення про доцільне зужиття цих кредитів для добра рільників, а без втрати для кредитових установ, що в цьому посередничать.

Кредити на цьогорічне збіжа й інші плоди рільничого господарства призначені на це, щоб дрібні рільники могли мати готівку на покриття коштів жнив як також зобовязань платних зараз по жнивах, та щоб не допустити *до надмірної подачі збіжа на внутрішньому ринку збуту*, негайно по жнивах, так, щоб рільники могли тим часом передержати нове збіжа до ліпшої ціни в зимі й на весні.

На це приступив Державний Банк Рільний до урухомлення так званого задаткового (залічкового) кредиту за збіжа, та між іншим звернувся також до нашого Центробанку, а цей до наших союзних кооператив кредитових, (українбанків), щоб розпровадити той задатковий кредит між рільників, що мають зібране збіжа у висоті вартости тогож збіжа по означеним цінам. Цього кредиту не можна вживати на інші цілі, тільки на задаткування збіжа для дрібних рільників, а висота тої позички для одного рільника не може переступити квоти 2.000 золотих.

Для Центробанку і його союзних кредитових кооператив (Українбанків) призначив Державний Банк Рільний на разі кредит в сумі 200.000 золотих і приписав умовини, на яких мають уділювати з нього позички рільникам.

Цей кредит має бути сплачений до 31. травня 1936. р. *і цей речинець не буде продовжений.* Від позичаючих рільників не можна побирати за цей кредит більше як 3 прц. у річному відношенні титулом відсотків і всяких коштів. Титулом опроцентування кредиту з того побирає Державний Банк Рільний 1/4 прц. відсотків; Централбанк 1 прц. відсотків, а установи кредитові, що одержують цей кредит через Центробанк до розаичення рільникам, побирають для себе $1^3/_4$ прц. відсотків у річному відношенні.

З висоти позичкового проценту і розложення тогож поміж вірительні установи від разу показується, що вони нічого не зароблять на цьому інтересі, та ще мабуть дещо доложать, бо переписка, порта і кошти векслевих бланкетів зїдять цих три проценти. І це мусять зрозуміти наші рільники, що тут кредитові установи не виходять на зарібки, а хочуть привести поміч рільництву, та за це вони домагаються від *заінтересованого рільництва: обачности і чесности у сплачуванні довжних зобовязань.* Бож це не є піяка запомогова хапатня, як дехто між народом поширює, але стислий кредит з докладно означеними речинцями платности, що не будуть безоглядно продовжуватися.

Сплата цього кредиту, коли його реалізація наступить в місяці серпні ц. р., буде ось така: в грудні 1935 р., в січні і лютому 1936 р. заплатить довжник по 20 прц. капіталу; в березні і квітні 1936. р. по 15 прц. капіталу, а решту 10 прц. капіталу в місяці травні 1936. р. При реалізації кредиту в місяцях вересні і жовтні ц. р. будуть рати відповідно змінені, але *шестимісячний речинець сплати не може бути переступлений.*

Тому наші кредитові установи мусять дуже **обережно давати кредити:** тільки рільникам безпечним і чесним у сплаті, як також допильнувати кожну рату вчасно перед її платністю, бо на випадок недодержання дотичних позичкових рат з боку довжників, мусять ці рати зараз заплатити самі вірительські установи, а це не легка справа. З цих причин Централбанк дає ці кредити за посередництвом Українбанків, а виїмково за посередництвом сильніших Райфайзенок.

Оце є також осторога для причасних рільників кредитоємців, щоб вони берегли добре імя рільника, що давніше мав славу доброго платника, а в останніх часах сам підорвав те добре імя занедбуванням сплати довгів, — бо якби це далі ось так ішло при цих кредитах, то наш рільник стратив би всякий кредит і не міг би заратуватися ніде, навіть у найтяжчому положенні.

А до того наші вірительські установи мусілиб відтак доходити судово заплати задаткових кредитів разом з відсотками проволоки і коштами судовими від довжних рільників, що цих наразило би на значні витрати...

Вкінці, — з огляду на запотребування наших рільників у сучасних обставинах, повинні наші союзні кредитові установи вже **в цьому тижні** предложити Центробанкові дотичні векслі з вказаними прилогами, щоби перша група задаткового кредиту могла бути зреалізована вже з кінцем місяця серпня ц. р.

Д-р Кость Левицький.

Перервали переговори в справі Абисинії.

ПАРИЖ, 18. 8. ПАТ. Премієр Ляваль сказав журналістам, що переговори, які почалися в год. 15.30, перервали після двох годин.

Зовза прем. Ляваля потвердила песимістичні передбачування в справі переговорів.

Офіціяльний комунікат.

ПАРИЖ, 18. 8. ПАТ. В год. 20.20 прем. Ляваль приняв представників преси та відчитав їм такий комунікат:

„П. Ляваль, як представник Франції, п. Іден як представник Анґлії та бар. Альоїзі як представник Італії — зібралися в Парижі, щоб найти способи мирної полагоди італійсько-абисинського конфлікту. Вони не зуміли ще знайти основу дискусій, що вможливила би їм полагодити конфлікт.

Труднощі, на які натрапили при розгляданні проектів, вимагають відложити початі праці, які йтимуть далі дипльоматичним шляхом.

„Ліцитують совхози".

„Ізвестія" з 14. ц. м. поміщують під таким наголовком телеграму з Краматорська (Куйбишевський край) про розпорядження судовою владою ліцитацію 2 совхозів. Насправді продаватимуть не „фабрики збіжа", але їх живий і мертвий інвентар. Цю досить парадоксальну вістку оправдує факт, що совхози не приносять доходу, що є задовжені та що не можуть удержати ні своїх робітників ні навіть худоби. Рентовні совхози є, як відомо, виїмками.

Пропав Василь Захаров.

ПАРИЖ, ПАТ. „Журналь" повідомляє з Льондону, що там велику сензацію викликало те, що пропав Василь Захаров. Виявилося, що нема його в ніякій його посілості, де постійно перебував. Слідство виявило, що нема його теж в його резиденції в Арденах, біля Діно, де в таку пору звичайно перебував. Факт цей викликав зацікавлення з огляду на загадочну ролю, яку Захаров відгравав у політиці та в збройному промислі.

‡

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в шесту річницю смерти бл. п.
ЯКОВА ПРОЦЯ
відправиться в четвер 22. VIII. п. р.
в год. 8 рано в церкві св. Юра, на котре запрошує

Жена.

Горить вистава в Берліні.

БЕРЛІН, 19. 8. ПАТ. Нині в год. 20.30 вибухла величезна пожежа в великих виставових галях на Кайзердамі, спричинена коротким зіпяттям. Вогонь високий на яких 50 м. бухає в небо. Пожежа повстала, як гості мали покидати виставу, так що лише з трудом вдалося вивести їх на вулицю. Вогонь перекинувся теж на велику радієву вежу, що є між будинками. Залізна конструкція вежі заломилася.

БЕРЛІН, 19. 8. ПАТ. Зараз, як вибухла пожежа, приїхав мін. пропаганди Ґебельс із вищими службовцями м-ства. Змобілізовані спец. відділи поліц. поготівля, пробоєвиків і війська помагають пожежній сторожі при гашенні.

До год. 21. згоріла зовсім 3., 4. і 5. галя. З трудом удалося врятувати найвартісніші виставові предмети. Ресторан, що є за половині радієвої вежі, стоїть у вогні. Вогневій сторожі вдалося допровадити вужа гидранту на висоту 50 м., відки струї води обливають горіючий льокаль. Десять осіб на найвищій плятформі є в поважній небезпеці. Довго понад вогнем чути було, як кликали ратунку.

БЕРЛІН, ПАТ. По дотеперішнім вісткам обійшлося без жертв у людях. Особи, що були на рад. вежі, вдалося врятувати, вони лише трохи попеклися.

Представник ПАТ-а у розмові з одним із кермaничів рят. акції дістав інформації, що ресторан на рад. вежі згорів зовсім. Згоріло теж у рест. касі 40 тисяч марок. Власник ресторану дістав серцевий атак. Згоріла й галя ч. 4. У вогні є ще галя телевізійних апаратів, із яких урятували 30—40. Мін. Ґебельс є на місці пожежі.

Кореспондента „Ґазети Польск-ої" видалили із СССР.

МОСКВА, 18. 8. ПАТ. Московський кореспондент Польської Аґенції Телеграфічної та „Ґазети Польск-ої" Іван Отмар-Берзон дістав нині вечором від комісаріяту внутрішніх справ приказ покинути кордони СССР до трьох днів.

Як причину видалення подали кореспонденції Отмара в „Ґазет-і Польск-ій".

ЗАСУДИЛИ БУВШ. КОМІСАРЯ ХЛІБОРОБСТВА УКРАЇНИ.

МОСКВА, ПАТ. У Києві на розправі вищих службовців українського комісаріяту хліборобства за надужиття при закупні коней чотирьох головних обвинувачених засудили на смерть, а решту 24 обвинувачених на ріжні кари вязниці. Бувш. заступника комісаря хліборобства України Огія засудили на пять літ концентраційного табору.

ОБЛОМОВЩИНА.

З кол тих б. старорусинів, які стануди на становищі української національної ідеї, утворили групу „Пролом“ і видають часопис під цією назвою, одержали ми цю статтю, яку містимо без змін. — Ред.

Кожний розуміє, як важко найти себе і відбудувати втрачену духову рівновагу людині чи громадянству, що перейшло якусь катастрофу. Тоді лише глибока віра в релігійну чи іншу ідею може зберегти від цілковитого морального упадку, а навіть від фізичної заглади.

Нам видається, що нині одна частина нашого громадянства наші старорусини, найшлися в стані такої душевної недуги: вони втратили духову рівновагу. Вони саме пережили таку жахливу катастрофу повного розтороплення своєї ідеольогічної віри, та не в силі викресати зі себе настільки морального гарту і сильної волі, щоб усвідомити собі своє положення та витягнути з цього практичні висновки. Навіть найбистріші поміж них, що інстинктом відчули недоречність свого положення, не хотять уже держатися старої омани і вступили в сірому, буденному житті на шлях активної праці серед своєї правдивої нації, серед українського народу, — навіть ті не найшли відваги явно пірвати з пережитою вже ідеєю єдности „русскаво народа“. Клясичним зразком такої внутрішньої суперечности між теоретичним світоглядом і практикою життя людини цього типу був пок. д-р Маріян Глушкевич.

Є дві можливости, коли ревізія світогляду і зміна політичної програми стає необхідністю: коли так змінилися умовини, що всі давні комбінації перестали бути реальними, або коли голошені теорії ведуть до зовсім протилежних нашим намірам вислідів. Щодо наших старорусинів, то тут заходять оба випадки. Та передовсім перший є понад усі сумніви. Бож хіба кожний бачить, що давньої Росії, яка мала здійснити ідеал триєдиної Руси, вже нема, що нині не тільки большевики, але навіть крайні монархісти на еміграції залишають цю стару, нездійсниму вже мрію. Кожному сьогодні ясно, що магічна назва „Русь“ не може покриватися хочби з політично-національним ладом, який є нині в Большевії.

Та це зовсім не перешкоджає офіційним старорускьким ідеольогам вмовляти у своїх вірних, що Большевія — це така сама „Русь“, як і та, що була тисячу літ тому, або щонайменше в часі вибуху світової війни. Ось, мовляв, там у Совітах вже прозріли і відновляють знову „всеруську батьківщину“, а такі авторитети, як Денікін і якийсь там великий князь, веліли не робити ріжниці між Большевією і Росією і наказали, покищо, служити большевикам. І на такий „блеф“ ідуть, що правда, мало численні маси завжди вірних своїм вожакам старорусинів. Вони так привикли сліпо слухати, що ніколи й не силкуються думати.

Отже все одно: царська Росія чи Большевія, бо це завжди „Русь“, лиш би тільки „lux ex oriente“!

А тимчасом, заки це світло прийде, вожаки старорусинів мають для своєї пастви тільки одну потіху і раду: чекати! В цих страшних днях нашого сучасного лихоліття заложити руки і чекати терпеливо! Ось напр. таку раду дає (знову не знати, котрий вже раз!) офіціоз старорусинів „Земля і Воля“ в ч. 30. з 11. серпня ц. р.: „...Наша приналежність до великої руской нації дає нам достаточну підставу до того, щоби без тіни пустої самохвальби сказати, що ми дійсно можемо позволити собі на розкіш і заждати, поки польська політика знайде свою властиву дорогу у відношенню до руского народа...“

Такої політики, як хочуть ці панове, „польська політика“ ніколи не находила і не найде. Не найде особливо тепер, коли ці панове самі не знають, куда їм по дорозі: „гейта“ — до царської Росії, чи „віська“ — до Большевії...

Тому шкода вичікувати у безділлі! Далеко краще тверезо дивитись на світ і витягати висновки зі справжнього, а не уроєного положення.

Та для нашого народу не може бути байдуже, коли одна його, хоч уже й незначна, частина залишається під впливом такого дефетизму. І тому є нашим важним обовязком перед майбутністю підняти освідомлюючу акцію поміж старорусинами та подати руку тим з них, які не хочуть гнити — тільки хочуть жити і бути пожиточними свому народові.

Член групи „Пролом“.

Закарпаття.

ВАКАЦІЙНИЙ КУРС СОЮЗУ КАТ. УЧИТЕЛЬСТВА ЧСР. В УЖГОРОДІ.

Як „Діло“ вже повідомляло, 6-тий вакаційний курс Союзу кат. учительства ЧСР відбувається в Ужгороді. Святочне відкриття курсу відбулося в неділю 4. серпня ц. р. По Службі Божій зібрались учасники курсу і багато нашої публики до ужгородського театру, де у президії заняли місце предсідник Союзу учитель І. Кунцек та учитель Новак, Преосв. епископ Олександер Стойка, адміністратор римо-кат. епархії Свобода, ґубернатор Константин Грабар, за Краєвий Уряд д-р Стебельський, за місто фін. комісар Дудаш, за військо військовий духовник підполк. Коутин, за „Просвіту“ д-р Юлій Бращайко, за Учительську Громаду Павло Яцько, за „Шкільну Матку Русинів“ і Т-во „Руський Театр“ д-р Михайло Бращайко, за Союз чеських учителів проф. Млада, за чеську ґімназію проф. Горний і о. Даньга, редемпторист, духовний порадник Союзу.

По відогранні гимну св. Вацлава військовою орхестрою отворив святочне зібрання І. Кунцек. Потім виголосили привіти всі вище означені члени президії, підносячи вагу релігії, знання та пізнання своєї батьківщини. Змістові, теплі привіти викликали надзвичайно одушевлений настрій. Вислано привітні телеграми міністерству шкільництва та головним представникам кат. церкви в ЧСР, а також висказано відданість президентові Масарикові і римському папі. Святочне зібрання закрито відіграням гимнів державних, нашого підкарпатського і папського.

КОМАСАЦІЯ ГРУНТІВ НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ РУСИ.

Краєвий Уряд в Ужгороді підготовляє широку акцію про сцілення ґрунтів малих господарів — комасацію на Підкарпатті. Акцію мають розпочати вже слідуючого господарського року. Для переведення комасації не буде потрібно згоди цілої громади, а вистане лиш формальна просьба кількох окремих господарів.

Через те, що сучасний стан посідання ґрунтів на Підкарпатті не відповідає господарській ситуації краю, можна було би згадану ініціятиву краєвого уряду лиш вітати, як влучний почин для підвищення сільсько-господарської продукції та забезпечення добробуту населення. Одначе з частиною комасації будуть мати користь лиш заможніші ґазди, тоді як соціяльно найслабшим верствам сільського населення допомоги з цього не буде.

Для задоволення землею пекучих потреб малоземельних хліборобів булоб бажано, щоб разом з комасацією була справедливо переведена і закінчена на Підкарпатській Руси також

ДЖОАН СТРО

Нове авто.

Коли Джім Браєн три за восьму вранці переходив міст, куди мусів іти до фабрики, зустрів він, як щодня, вже від місяця, струнку золотоволосу дівчину. У своїх думках, де вона вже від довшого часу грала велику ролю, називав він її Ліліян, бо цього імени вживав залюбки, мріючи про жінки. Поправді не знав він, як її звати і хто вона. На вулиці не мав сміливости підійти до неї і забалакати. Вона не осмілила його до цього ніодним поглядом і він мусів сказати собі нишком з гірким почуванням, що вона не звернула на нього уваги.

Джім Браєн працював у монтажнім відділі фабрики авт Пітмана і мав скромну інжинірську платню. Він був високий, широкоплечий, вузькобедрий і мав неймовірно блакитні очі, що дивились з насолодою на світ. Коли він одного разу ввійшов до відділу будови за одною інформацією і мусів чекати на коридорі, почув він одну розмову, що його радісно схвилювала. Голова цього відділу говорив до Пітмана:

— Я ручу за те, що наша Комета буде на цілу клясу вища.

Комета це було нове перегонове авто, зроблене в тайні у робітнях фабрики і яке імовірно випробували за останні ночі. Головний конструктор відповідав на сумніви власника:

— Воно побє всі інші. Погляньте тільки на звіт з нашої вчорашньої проби. Я сам записував темпа швидкости. При перегонах у Міннеаполісі ми будемо без конкуренції. Вже в Омага зможете сами переконатись.

Коли Джім вийшов з будинку, зупинився він при одним бюрі, що приймало ставки на перегони. Завагався і ввійшов до середини.

Урядовець відповів Джімові:

— Так, Комета теж записана до перегонів у Міннеаполісі. Заклади стоять тепер у відношенні 60:1

Джім ходив схвильований по своїй кімнаті. 60 разів більше при виграній! 60.000 долярів за тисячу. Голова закрутилась йому від такої суми. За такі гроші він умів би вже найти спосіб, як зазнайомитись з Ліліяною. Думка захопила його. Він бачив себе в уяві в елеґантному убранні, з сірим циліндром і поруч нього Ліліяна на подушках 8-цилиндрового авта.

Браєн був сміливий молодець і знав, що робити, коли рішився на щось. А проте коліна йому гнулись, коли на другий день попрохав авдієнції у свого шефа. Коли шеф вислухав дуже складну й неймовірну історію свого молодого інжиніра про смерть бабки та недугу тітки, на що треба було молодцеві 1000 долярів, сказав старий Пітман з усміхом:

— Дорогий приятелю! ви або збожеволіли, або закохались.

Тому, що Джім зацукався, Пітман зрозумів, що його другий здогад вірний. А що був він у винятково доброму настрою, то поклепав його по раменах і дав йому знамените циґаро, від якого Джіма стало млоїти. Та яке було його здивування, коли пополудні покликали його до каси і виплатили йому бажану суму.

Зараз після праці побіг він до перегонового бюра і поставив 1000 долярів на „Комету“ при перегонах у Міннеаполіс.

На 36 годин перед перегонами взяв відпустку і поїхав.

З руками в кишенях блукав він по місті, яке йому не дуже подобалось. Нараз зупинився і поглянув збентежений на протилежний тротуар. Там побачив він струнку золотоволосу дівчину. Але вона йшла так швидко, що заки він перейшов вулицю, вона вже щезла в Паляс Готелі. Міннеаполіс відразу стало для нього чудове, немов перемінене від чарівної палочки.

Кілька годин простояв він під готелем сподіваючись, що Ліліяна вийде. Вкінці рішив, що вона певно приїхала сюди як секретарка або товаришка подорожі якоїсь великої особи і пішов спати.

Коли вранці йшов на перегони, вибрав таку дорогу, щоб якнайдовше зупинитись перед Паляс Готелем.

Перегони були повні сенсації. Джім спізнився і не міг найти вже вигідного місця, так, що мусів зазирати через голови юрби. Але чув увесь час оклики „Комета!“ Захоплений, почав навіть тиснути в рамя якогось сусіда так, що той вигяну бив його і дав йому доброго прочухана. Вже був би почав з ним бійку, якби не був почув щораз сильніші оклики: „Комета перемагає!“ Джім кричав разом з іншими як скажений.

На другий день стояло перед Паляс Готелем чудове авто. При кермі сидів елеґантний панок у циліндрі, жовтих рукавичках і нервово споглядав на руку, де був годинник. Коли коло полудня вийшла з готелю молода золотоволоса дама, вискочив він з авта, зняв циліндер і протав її трохи ніяково, щоб сіла поруч нього.

Вона завагалась хвилину, відтак сіла.

Коли виїхали за місто, Браєн гнав так швидко, що авто аж підстрибувало.

— Ліліяно! — кричав він — ви страшенно симпатичні!

— Я зовсім не Ліліяна.

— Для мене ти Ліліяна!

І при цьому притягнув її до себе та поцілував сильно. Поглянув на неї поважно і спитав наївно:

— А чи ти мене?...

Вона кивнула головою:

— Але тепер мусимо їхати до тата, бо він уже на нас чекає...

— Якто? — спитав Джім — то він знає, що ми заручені?

Вона розсміялась.

— Коли я його тоді просила, щоб він дав тобі на рахунок платні 1000 долярів, я призналась йому, що я тебе дуже...

Вона почервоніла.

— Бо я була тоді у сусідній кімнаті і чула твою розмову з татом.

— Якто... то ти донька директора Пітмана?

Вона кивнула головою із сміхом.

— Чому-ж ти ходиш до дому завсіди мостом?

— Бо я хотіла тебе завжди там зустріти, ти дурнику.

Перекл. *б. і.*

і земельна реформа. Є це потрібне тому, бо між сільським населенням, як ніколи передтим, намічається в сучасній добі в повній своїй гостроті „голод на землю". („Українське Слово").

ПОЛІТИЧНА ПРЕСА НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ РУСИ.

На Підкарпатті виходить 49 політичних газет. З того українських є 6: 1) Українське Слово, 2) Вперед, 3) Свобода, 4) Земля і Воля, 5) Голос Життя, 6) Карпатська Правда. Російських є 4: 1) Русскій Народний Голос, 2) Русская Земля, 3) Наш Путь, 4) Земледѣльска Політика. Мішениною російської мови з українською виходить „Русскій Вѣстник". Чеських є 2: 1) Подкарпатске Гласи, 2) Глас Віходу. (Ця ґазета тепер не виходить). Мадярських ґазет є аж 31. Жидівським жарґоном виходять 3 ґазети. Велика частина ґазет на Підкарпатті є органами політичних партій.

Імпозантна народня маніфестація
в память Маркіяна Шашкевича в Хомякові.

(Допис зі Станиславова.)

В неділю 11. серпня ц. р. відбулося заходом читальні „Просвіти" в Хомякові велике обласне свято в честь Маркіяна Шашкевича. Свято це випало надзвичайно величаво.

На цей день село Хомяків із зовнішнього вигляду неначе перемінилося в січовий табор. Всі, що їхали того дня гостинцем самоходами в гори в напрямі Яремча, були певно дуже здивовані, що при в'їздах і виїздах з села, на гостинці, при вході на майдан повнили службу, удержуючи порядок і витаючи гостей, козаки в козацьких синіх, червоних, малинових жупанах і штанах, жупанах з синіми і червоними шликами, в жовтих і червоних чоботах, з кривими шаблюками при боці зі срібними ручками, зі срібними пістолями за поясом і козацькими вусами.

Це одною з точок прегарної програми була інсценізація „Вибору кошового", вивчена п. Мінченком-Сіятовським, що мала бути одною з точок „Свята Молоді" у Станиславові, одначе тим через дощ відпала. До виступу треба було ухарактеризувати понад 300 осіб, а це заняло кілька годин часу, тож у міжчасі мусіли схарактеризовані січовики повнити службу. І так усе село серед гарної погоди немов зацвило чудовими маками — строями козаків.

Місце свята — то природна, чудова сцена, якої хіба нема ніде в цілім краю. Західна кількаморгова частина майдану творить одноцілу, рівненьку позему площу, яка положена півтора метра вище від цілого кільканадесятьморґового майдану, що творить чудове місце для видців. Між тою природною сценою і місцем для глядачів іде кілька метрів широке, давне, тепер травою заросле корито млинівки, що творить знані прегарне місце для музики між сценою та видцями. Увесь цілий майдан замкнений з трьох сторін рікою, а з четвертого боку замкнули його зеленим, два метри високим плотом із зібраних на багнах жовтих квітів. Тому одинокий доступ на майдан становила дуже гарно дубиною, квітами й хоругвками прибрана брама, на якій у середині висів портрет Маркіяна і напис „Витайте!".

Місце для видців відділено від сцени барієрою, прибраною дубовим листям, а надто високим плотом з квітів відділено кількаморґову площу, що служила за ґардеробу і місце для характеризації виступаючих, місце для проб вправляючих соколів, для проб гаґілок для дівчат і для вправ у марші для сотень козацтва до інсценізації. Серед майдану уставлено три величезні пні ялиць видні вже здалека. Прибрали їх зеленю, квітами і хоругвками, а на шпилях вивісили три величезні жовто-блакитні хоругви. Уладжуючи так гарно майдан, дали хомяківці доказ, що запал творить чудеса, бо дійсно варто було приїхати, щоб лиш побачити той чудово приготований майдан, як природну величезну театральну салю. На жаль, в останній хвилині веліла поліція зняти великі хоругви.

Присутніх було понад три тисячі осіб, у тім около 900 виступаючих.

Свято зачалося в год. 3-ій зполудня величавою дефілядою виступаючих перед головою філії „Просвіти" зі Станиславова, д-ром Юлієм Олесницьким, що з аранжерами свята заняв місце на сцені. Похід отвирала капеля Т-ва „Зоря" зі Станиславова в одностроях з мазепинками на головах. За музикою вийшла січова старшина з кошовим, суддею і писарем на переді. Був це чудовий образ, як кошовий (місцевий солтис громади) йшов гордо і маєстатично під бунчуком і прапором. За старшиною маширували під проводом своїх сотників дві повні сотні козацтва, стараючись на кожному кроці доказати, що козаки вміли добре маширувати. За козацтвом маширували в своїх гарних строях дівчата з Радча й Рибна, а за ними три сотні соколів однаково убраних і самих поставних, якби вибираних хлопців. Похід кінчила широко у нас знана дванацятка „Сокола" з Підпечар.

Як уже цей гарний, барвний похід уставився на сцені, виступив перед нього д-р Юлій Олесницький і серед великої тиші отворив свято промовою про М. Шашкевича, що її всі вислухали з увагою і нагородили гучними оплесками.

Злучені хори з Хомякова і Тисьменичан під управою п. Шепаровича відспівали другу точку програми. На дальші точки зложилися „Гаґілки", що їх виковали дівчата з Радчі й Іванівки, опісля вправи тих самих дівчат вільноруч і вінками. Гарні дівчата, гарні їх строї і добре виконані вправи всім загально подобались. Соколи з Радчі, Іваниківки, Тисьменичан і Забережа вправляли вільноруч і збирали теж за свою справність заслужені оплески. Три дуже ефектовні точки дала чета з Підпечар. Танець козацький у козацьких строях з шаблями випав дуже гарно. Гарно також випали вежі підпечарських хлопців, але таки найкраще і найефектовніше випав чумацький танець у чумацьких строях. Хто подивляв і захоплювався тим танцем на „Святі Молоді", той мусів признати, що тут випав він навіть краще.

Але вінцем свята було таки виведене січове свято: „Вибір кошового". На сцену виступив довбуш і бе в літаври. Звільна, повагом, диспутуючи, сходиться січове брацтво з усіх сторін. Стає курінями в півколесо. Знову довбуш бе в літаври, бо виходить старшина з клейнодами, з кошовим під бунчуком і прапором. Стають серед майдану. Складання булави, виборче завзяття, котре з причини більшого числа кандидатів грозить хвилину боротьбою на шаблі, — врешті все годиться на Сірка. Січові обряди по виборі. Промова і приказ нового кошового готовитись у похід на турка, що кінчиться оkликами січовиків „Слава кошовому, слава Сіркові", піднесенням кошового на руки і киданням трьох сотень шапок угору. Все те, та воскресла на сцені традиція викликує такий запал серед видців, що з кінцем уся тритисячна маса народу повстає і з уст її під небеса лунає „Ще не вмерла Україна", до чого долучується ще й музика.

Свято мало величезний успіх. До вправ пригравали дві орхестри: „Зоря" зі Станиславова і читальні „Просвіти" з Тисьменичан. Вправи і марші відбулись під командою проф. Заславського зі Станиславова. В честь устроюючих треба зазначити, що буфети були без алькоголю і виключно лиш від самих українських фірм зі Станиславова.

Багато труду і коштів вложили в це свято громадяни села Хомяків. Багато труду вложили всі, що виступали. А найбільше хіба праці вложив там режисер Мінченко-Сіятовський. Та праця видала гарні успіхи і під фінансовим і під моральним оглядом. Свято залишило по собі великий підйом духа і дуже милий спомин.

ю. е. о.

Село над берегом пропасти.

ТРИ БОЛЯЧКИ, ЯКІ НИЩАТЬ СЕЛО.

Село переживає подвійно важку скруту тому, що його придавила своїм тягарем нетільки світова господарська, але і своєрідна структуральна кріза себто голод на землю, карловатість господарств і т. д. Нечуваний спадок доходу селянських господарств, постійне роздріблювання цих господарств і хронічне все більше і більше безробіття, ось це ті три болячки, які висотують усі животворні соки зі села. До того нинішнє положення села тимбільше загрозливе, що не видно познак поправи цього невідрадного положення.

МОВА ЦИФЕР.

Дохідність селянських господарств зменшилась нині більше ніж на дві треті у порівнанні з дохідністю з 1928 р. І так, якщо означимо готівковий дохід сільських господарств у Польщі з 1927/28 року цифрою сто — дохідність господарств у 1928/29 замикалась цифрою 105, в 1929/30 — уже 97, в 1930/31 — 75, в 1931/32 — 48, в 1932/33 — 35 і в 1933/34 — 29.

Дотеперішні провізоричні обчислення готівкових доходів сільських господарств за 1934/34 рік замикаються цифрою менше більше 1.300 міліонів золотих.

ПОДАТКИ І ДОВГИ ЗІДАЮТЬ ПОЛОВИНУ ДОХОДУ.

Самі податки без сплати залеглих податків і без соціяльних тягарів за ріжні обезпечення зідають понад 293 міліони золотих. Відсотки і сплата довгів зідають коло 355 міліонів. Отже обі ці цифри забирають половину доходу сільського господарства.

Але грізне положення села зрозуміємо щойно тоді, коли візьмемо під увагу конечні необхідні вклади хліборобів у своє господарство. І так навіть при високих доходах необхідні вклади в господарство зідають завжди понад 60 прц. готівкових доходів. А вклади в господарство мусить кожний хлібороб поробити себто мусить заорати і засіяти своє поле, бо в противному випадку грозить йому з ріднею голодова смерть. І ось саме ці вклади забирають йому більшу половину готівкового доходу. Таким чином з решти доходу не вистає вже гроша на заплату податків і довгів. Тому теж усякі полекші у сплаті податків і довгів в дійсности є ілюзоричні, бо віддовженеві закони признають полекші тільки тим довжникам-хліборобам, які платять чергові сплати довгів в точно означених речинцях. Незаплачення двох сплат довгу доводить до втрати полекш, які признають віддовженеві закони. Таким чином система полекш у сплаті податків і довгів при надто низькім доході сільських господарств може бути зовсім нереальною. І дійсно при катастрофальнім спадку цін на хліборобські продукти селянство не зможе заплатити з початком жовтня ц. р. навіть тих низьких сплат банкам і приватним вірителям, які признав йому віддовженевий закон.

До того слід пригадати, що кожний селянин поза видатками на господарські вклади, податки і довги мусить покрити теж такі необхідні родинні видатки як купно убрання, білля, обуви, соли і т. п.

РОЗДРОБЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСТВ.

Другою не менш грізною болячкою села є постійне роздроблювання сільських господарств. І так на основі загального перепису з 1931 р. у Польщі було 3.262.000 сільських господарств, в 1935 р. число зросло вже до 4.000.000. Це явище дуже гріне тому, що господарства не зростають з перебудови рільного устрою, але є висідом родинних поділів і роздроблюють майже виключно малу земельну власність себто карловаті господарства. Таких карловатих господарств простором нижче 2 га виказав загальний перепис з 1921 р. аж 34 прц., а господарств простором від 2 до 5 га аж 30,7 прц. Нема двох думок, що цей відсоток карловатих господарств зріс нині понад 70 прц.

Ці цифри доказують, що роздроблювання карловатих господарств поступає тим швидше наперед, чим тяжче є економічне положення на селі. Ясно теж, що причиною цього загрозливого явища роздроблювання сільських господарств є неможливість готівкових сплат тим членам рідні, які відходять з господарства. Не дивниця теж, що це невідрадне явище зустрічається теж по тих селах, де переведено комасацію землі і де тепер знову повстає шахівниця з роздроблених господарств.

БЕЗРОБІТТЯ.

Вкінці третьою болячкою села є хронічне безробіття, яке постійно збільшується. Кілько є на селі безробітних на наших землях і в цілій Польщі — не знаємо. Деякі дослідники сільсько-господарських відносин подають цифру 8 міліонів людей. І тут теж істнує тісний причиновий звязок між упадком дохідности села і зростом безробіття.

Ці три пекучі проблеми ждуть на швидку розвязку, щоб ратувати село від цілковитої руїни.

З ЖИТТЯ БУКОВИНИ.

Про життя українців на Буковині маємо тепер небагато вісток. Це звідти, що буковинські українські часописи приходять до нас дуже неправильно тай у них вісток про про організоване життя небагато. Всеж тими, що є, ділимось з нашими читачами.

ВІДНОВЛЕНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМЯТИ О. Ю. ФЕДЬКОВИЧА.

Комітет для вшанування памяти О. Ю. Федьковича, якого праця зустрічала стільки перешкод з боку уряду, відновив знову свою діяльність. Покищо він стягає розіслані збіркові листи пожертв, за гроші з яких мають вибудувати памятник поетові та рідну школу його імени. Частина грошей з того фонду вже є зложена і памятник небаром почнуть будувати. Всіми справами фонду завідує Ст. Проць з Черновець.

„ФОЗУС".

Добре працює тепер на Буковині недавно заснований у Чернівцях гуртком наших лікарів „Фонд охорони здоровля українських студентів" (Фозус). Збірки, що їх цей фонд розпочав серед громадянства, мають успіх і дали досі кільканадцять тисяч леїв. За зібрані гроші буде влаштована не тільки безплатна лікарська порадня для хворих студентів, але й постійна оселя, може й санаторія для тих з них, що не мають за що лікуватись.

ТРЕБА ДОЗВОЛУ АЖ З БУКАРЕШТУ.

Серед яких умовин доводиться працювати культурно-освітним організаціям на Буковині, про це свідчить найкраще факт, що аматорський гурток з Чункова, який хотів дати виставу „Ой не ходи Грицю", мусів у тій справі вносити подання аж до міністерства внутр. справ у Букарешті. Дозвіл остаточно виклопотано, головно завдяки допомозі д-ра Маєр-Михальського, а гурток зложив йому за те публичну подяку в „Часі".

СМЕРТЬ СВЯЩЕНИКА-ДІЯЧА.

4. серпня ц. р. помер на Буковині парох Чорного Потока, о. Василь Кіндзірський. Покійний належав до священиків старої ґенерації, яких характеризує любов рідного народу та тиха, муравлина праця, з якої знала його ціла околиця. Мірилом популярности та вдячности Покійного був величавий похорон, на якому були тисячі народу з сусідних сіл та який відправило 12 священиків.

КОНЦЕРТ-ФЕСТИН „МУЖЕСЬКОГО ХОРУ".

В Чернівцях відбувся заходом „Мужеського Хору", другої поруч „Буковинського Кобзаря" відомої співацької організації Буковини, величавий фестин з концертом хору. Концерт вдався добре, хоч видно було „вакаційні" недотягнення і дав чималий дохід.

З БУКОВИНСЬКОГО СПОРТУ.

Тижневик „Діміняца" зафундував чашу, за яку почалися змагання найсильніших дружин копаного мяча Черновець. Серед них бере участь у змаганнях і українська дружина „Довбуш".

Рухлива українська дружина копаного мяча з Кіцманя „Кармелюк" розіграла змагання з запрошеною до себе резервовою дружиною „Довбуша", з якою першого дня програла 2:1, але другого дня, у відплатних змаганнях виграла 3:1. Крім того в останніх днях розіграв „Кармелюк" переможні змагання з „Погонею" з Кіцманя та з українською дружиною „Ґонта" з Мамаївець. (а)

—o—

НОВИНКИ

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46.** 10 21—?

— **Буде вчасна й гостра зима?** Із опольського Шлеська повідомляють, що ц. р. птахи дуже вчасно відлетіли в вирій, м. ін. бузьки й зяблики. У звязку з цим на селі кажуть, що буде скора й гостра зима.

— **Подарують обезпеченеві залеглости.** Суспільні обезпечення приготовляють виказ залеглостей з титулу обезпеченевих вкладок, які згідно з розпорядком міністра суспільної опіки з 11. серпня мають уморити. Передбачують, що залеглости Кас Хорих, що їх подарують торговельним і промисловим підприємствам, перевищують суму 20 міл. зол.

— **Засудили священика.** Суд у Мостиськах засудив о. Сильвестра Коритка, пароха Радонич на 150 зол. кари або 15 днів арешту, бо, згідно з актом обвинувачення, поводився невідповідно супроти команданта поліції та вдарив пястуком об стіл. Окружний суд у Перемишлі як апеляційний затвердив цей присуд, а найвищий суд відкинув касацію.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

26-ЛІТНЯ ПОДОРОЖ ЛИСТІВКИ

У 1909 р. вислав югославянин Пілїч, судовий урядовець, одну листівку. Листівка ця пролежала 25 літ в якомусь кутку на почті. Цими днями почтовий уряд переносився до другого будинку; листівку найшли і передали адресатові, що на щастя ще жив і міг довідатись про новини від свого знайомого з 1909 року.

СПОРТ.

ДРУГИЙ СОКІЛ — УКРАЇНА 3:2 (1:0).

Розіграні передполуднем змагання за мистецтво ... закінчились черговою програною України. В першій ... стіні на початку ніщо не ворожило програної. Україна через пів години мала в полі значну перевагу, але правда не загрожувала поважно воротам противника, бо на карнім полі оборонці Сокола відбирали ... мяч грачам нападу України. Під кінець Сокіл ... кілька разів небезпечно і у 40 хв. здобуває перші ворота. Після зміни Сокіл аміцця сильно атакує і у 6 хв. здобуває другі ворота. Атаки України безплянові і ... так, що противник без труду вияснює ситуацію; у 11 хв. суддя диктує карного за настрілену руку Воробця, з якого Сокіл здобуває третього голя і провадить 3:0. Україна починає грати доцільніше і притискає противника; у 22 хв. здобуває Краевський перші ворота з подання Крушельницького, гра загострюється, Сокіл починає грати брутально; у 32 хв. Сиротюк після гарного бігу здобуває другі ворота. На цьому і кінець, бо Україна ... силах і противник знову має більше з гри. Україна грала в складі: Гуцул; Гошовський, Воробець; Підгірський, Якимів, Цимбала; Крушельницький, Мікльош, ..., Краевський, Сиротюк. Суддя п. Кухар. Видців около 1000.

УКРАЇНА II — ДРУГИЙ СОКІЛ II 3:1 (2:1).

Заслужена перемога резерви України, для якої ворота здобули Лісікевич, Фелуп і Плавуняк.

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Погонь (Стрий) — Польонія 2:0 (1:0).
РЯШІВ. Погонь I Б — Ресовія 2:1 (2:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Реверa 4:1 (3:0).

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГИ.

ДРОГОБИЧ. Сян — Стшелец 4:1.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

КАТОВИЦІ. Югославія — Польща 3:2 (0:2).
ЛЬВІВ. Гакоаг (Відень) — Гасмонея 3:0 (2:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Нечинний.

Театр Рiжнородностей.
Вівторок, 20.VIII. год. 8. веч. „Чоловік 100.000".

Концерти українських студентів Богословської Академії у Львові відбудуться:
Збараж 20. VIII.
Теребовля 21. VIII.
Копичинці 22. VIII.
Чортків 23. VIII.
Заліщики 25. VIII.
Дохід іде на Рідну Школу.

Кіна.

АДРІЯ: Зневславлена" і „Світла Адрії".
АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія".
АТЛЯНТИК: „Тигр Пацифіку".
ВАНДА: „Мадам Батерфляй" і „Поворот Шерльока Гольмеса".
ҐРАЖИНА: „Чібі" (в Францiскою Ґаль).
КАСІНО: „Провокатор Азеф".
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Небезпечний коханець", „Пригоди шулерів".
МАРУСЕНЬКА: „Вбивство в Шикаго" та виступ факіра.
МІРАЖ: „Ракочі марш", „При зачинених дверях".
МУЗА: „Надя" та ком. „Маскарада кохання".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Кімната ч. 309".
ПАН: „Вондер-Бар", „Білі люди".
РАЙ: „Фрайлайн Доктор".
СВІТ: Нечинне.
СОНЦЕ: „Бандит" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Жовтий князь" (Рамон Новаро) й ревія.
УТІХА: „Чорний кіт" і ревія.
ХИМЕРА: Нечинне.

Закордонне радіо.

Вівторок, 20. серпня 1935.

Відень (506,8) 15.40 Спів (Вера Борська сопр.), 17.30 Соната на форт. ц-дур Вебера, 18.30 Вальси й пісні, 19.30 Віденька в нар. музиці, 21.10 Зальцбурський фестіваль. **Кошиці** (259,1) 17.40 Для Закарпаття (спів: Черкасенко), 18.55 Спів. ресіталь Найманової, **Прага** (470,2) 18.30 Пісні в супр. лютні. **Париж** (1648) 12.15 Легка музика. 22.30 Танц. музика. **Білгород** (437,3) 13.15, 17.00, 22.20 Пісні. **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт орх., 16.00 Два фортепяни: Фрідман, Бах, Райнеке, Аренський. 16.30 Баляди відспіває А. Фішер (бас), **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.00 Симф. етюди Шумана. 21.00 „Обминутий калиф" опера на стілю. **Кельн** (455,9) 16.00 Форт. музика на 4 руки. 20.10 Вес. музика. **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села. 17.05 „Льоенгрін" оп. Р. Вагнера, 22.30 Нар. музика (спів: йоддлерка Толгайм). **Мілано** (221,2) 13.15 Розв. концерт. 20.45 „Фридерика" оп. Легара. **Рим** (420,2) 17.15 Квінтет. 20.40 Всячина.

Середа, 21. серпня 1935.

Відень (506,8) 14.00 Спів. 17.20 Солісти (муз., сп.). 22.35 Концерт симф. орх., **Кошиці** (259,1) 18.55 Форт. ресіталь. 20.00 Квартет дударів зі Шумави. **Прага** (470,2) 12.30 Сальон. квартет, 16.30 Концерт, 20.45 „Книга казок" балет. сцени Мартіна. **Париж** (1648) 12.15 Симф. Музика, 20.00 Словно-муз. авд., **Білгород** (437,3) 16.30, 20.00 Пісні. **Берлін** (356,7) 12.00 Розр. концерт, 18.50 Концерт на ріжних інструментах. **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.15 Діти співають, 19.00 Нім. пісні, 20.45 Військ. марші, 22.20 Нічна музика (арфа, кларнет) **Кельн** (455,9) 16.00 Форт. твори Юр. Шумана в вик. композитора. **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.10 Пісні, 17.00 Веселе муз. пополудне, 19.00 Симф. концерт. **Мілано** (221,2) 11.30 Тріо, 16.40 Муз.-вок. програма, 17.05 Симф. орх., 20.40 „Іль Міраколо" муз. песа Лячетія. **Рим** (420,8) 13.05 Легка музика, 19.45 Розр. концерт, 20.40 „Я згубила мого чоловіка" комедія Чензата.

Львівське радіо.

Вівторок, 20. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольог. вістки, 12.05 Полудн. денник, 12.15 Легка музика з гр. пл., 13.00 Хвилинка для жінок, 13.05 Оп. фантазії з гр. пл., 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Легка музика в вик. Ант. Іжиковського (барит.) в супр. гітари, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Концерт солістів, 16.50 Фрагм. із „Спогадів кварстаря" Ходзька, 17.00 Концерт: Від гавота до фокстрота, 18.00 Архитектонічне мистецтво в звірят, 18.10 Хвилина поезії, 18.15 Вся Польща співає, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, Мист. життя, 18.45 Танц. музика й рефрени з гр. пл., 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Спів (Вермінська) в супр. форт., 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Фейл.: „Шахтар", 20.10 Оркестра, 20.45 Веч. денник, 20.55 З давньої та сучасної Польщі, 21.00 Словно-муз. авд.: „Старий Джо", 21.30 Концерт орх., 22.30, 22.35 Спорт. вістки, 22.40 Мала орх.

Середа, 21. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольог. вістки, 12.05 Полудн. денник, 12.15 Концерт, 13.00 Хвилинка для жінок, 13.05 Російська симф. музика з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Турнір великих співаків із гр. пл., 16.00 Для жінок: Вістки після повороту з вакацій, 16.15 Концерт орх., 16.50 Фрагм. із „Спогадів кварстаря" Ходзька, 17.00 Квартетові мініятури, 17.30 Концерт військ. орх., 18.00 Веселий скеч „500 зол.", 18.15 Вся Польща співає, 18.30 Для дітей: „Пожежа" Рворта, 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 19.05 Трансм. з Зальцбурга: „Викрадення зі Сераю" оп. Моцарта; у перерві ок. год. 20.45 Веч. денник, 21.35 Як село живить місто, 21.45 Концерт Данового хору, 22.05, 22.11 Спорт. вістки, 22.15 23.05 Мала орх.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зальтенрайха**, Львів, Марійська пл. 3. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 83 3—1

Готелевого нумерового (льокайчера) до обслуги готелевих гостей, заживаного у Львові, прийме від 1. вересня „Народня Гостинниця" вул. Костюшка ч. 1. 182 2-3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.